

Unutulmuş Yeminler

– H.KURTARAN · 10 Mayıs 2010

Ruhsal yapı çaresiz, ayrılmıştır bölgesi,
Karanlığın koynunda, yüze düşmüş gölgesi,
Çoraklaşan kalplerde, kayıtlıdır belgesi,
__Bir sonbahar yaprağı, şu kül rengi zeminler,
__Müncer olmuş sifra, geçersizdir yeminler...

Birleşmektir özlerle, ahengini bozmadan,
Kalbi sığmaz sineye, aşk çiçeği tozmadan.
Hayatının son faslı, kaderini yazmadan,
__Örselenmiş bu sevda, kayganlaşmış zeminler,
__Akıl sınırlarında, unutulmuş yeminler...

Bu yalancı dünyanın, yörüngeden sapması,
Beklenmedik sarsılış, ilişkinin kopması.
Çok nedenden dolayı, nazı usul yapması,
__Kalbimin zincirini, kırdırmayan zeminler,
__Sebeplere katlime, o verdiği yeminler...

Sözlerin imlasında, tüm harfleri aşınır,
İfadesi gizemli, geçmişinden taşınır.
Ayrılıklar aniden, bu âlemde yaşanır,
__Yüreklere fay hattı, basınç dolu zeminler,
__Geçmişin silinmezi, anlamsızdır yeminler...

İz bırakır kalplerde, bakıştadır iması,
En belirgin işaret, unutulmaz siması.
Doğduğu gün sevinmiş, hatırlıyor dimağısı,
__Arşınlanan bu yolda, doğal ıslak zeminler,
__Unutulmuş zamanla, o verilen yeminler...

Şu karşıdan görünen, hapsoldüğüm kuledir,
Yaşam boylu boyunca, dünyadaki çiledir.
Mutlu mutsuz hepsi bir, baştan sona hiledir,
__Gözyaşıyla yıkanmış, bu gezilen zeminler,
__Divan-ı aşka gider, tüm anlamsız yeminler!

H.Hakan KURTARAN
10.05.2010- Aydın